

Fem Pràctiques

REVISTA TRIMESTRAL DEL CEIP PRÀCTIQUES 2

NUM. 2 PRIMAVERA 2006

A reveure!

SUMARI EDITORIAL pàg. 2 | PARES EN PRÀCTIQUES pàg. 2 | L'ACTIVITAT: Anem de colònies!! pàg. 3
EL REPORTATGE: Se'n van els de 6è pàg. 4-5 | EL REPORTATGE: "Els nostres fills tractaran els companys segons el que vegin que es fa a casa" pàg. 6 | EL CONSELL ESCOLAR INFORMA pàg. 7 | L'AMPA INFORMA pàg. 7-8
VULL DIR LA MEVA... pàg. 9 | EL RACÓ DE LA CUINA pàg. 10 | RUTES EN FAMÍLIA pàg. 10 | EL BARRI pàg. 10
L'ADRIÀ RECOMANA... pàg. 11 | LLETRES I NÚMEROS pag. 11 | CONNECT@'T pàg. 11 | L'ENTREVISTA: "Fem més coses que obrir i tancar la porta" pàg. 12

EDITORIAL

Reptes nous

Tots els nens i nenes de l'escola van omplir un mural de mans acolorides, mans per encaixar, per saludar-se, per tractar-se bé.

Tornem a compartir amb tots i totes vosaltres la cristallització d'un projecte que ens il·lusiona. Amb la voluntat que es consolidi com a espai de diàleg i reflexió, aquest segon número de **Fem Pràctiques** coincideix amb un moment de situacions de canvi a l'escola que, sense dubte, ens generen por i incerteses, però que també hem de poder viure com a oportunitats de millora.

Alguns d'aquests canvis són naturals i cíclics, llei de vida, com la sempre nostàlgica marxa dels alumnes de sisè o l'adéu de la Gemma com a presidenta de l'AMPA. D'altres, són el resultat de l'esforç de la comunitat educativa per millorar l'escola, com el mateix naixement d'aquesta revista, la remodelació dels patis o la reorganització de l'horari escolar a partir de la incorporació de la sisena hora, en aplicació del Pacte per a l'Educació aprovat per la Generalitat i els sindicats.

Això ens afronta a tots davant reptes nous. Reptes als nostres nois i noies grans, que a partir d'ara coneixeran gent diferent amb qui viuran experiències noves. Reptes a l'AMPA, ja que el relleu de la presidenta després d'uns anys de servei intens donarà pas a l'entrada de nous membres a la junta directiva a través d'un procés electoral que hauria de convidar a la participació del màxim nombre possible de pares i mares. Reptes a la comunitat pedagògica, per tal d'aprofitar al màxim la sisena hora en benefici de l'aprenentatge dels nens. Reptes a alumnes, pares i mestres per seguir millorant l'edifici de l'escola, per fer-la encara més bonica i confortable.

Esperem que us ho passeu molt bé llegint aquest segon **Fem Pràctiques**. Hi trobareu, per cert, les primeres cartes obertes que ens han fet arribar pares i alumnes. Us animeu? ■

Fem Pràctiques

Revista trimestral del CEIP Pràctiques 2

Coordinació

Montse Arbós

Consell de redacció

Teresa Pastor

Ferran Cortés

Eulàlia Arbós

Miquel Suñé

M. Jesús Llop

Laura Casals

Tira còmica

Joan Solé

Col·laboradors

Marta Dubé

Maria Guiu

Mar Hernández

Ana Jiménez

Meritxell Luciní

Sandra López

Pilar Martínez

Adrià Martínez

Montse Eguiaagaray

Gemma Masó

Pep O'Callaghan

Jordi Pomerol

Gemma Sanchís

Pares i mares de 6è

Disseny i maquetació

Toni Zamora

FEM PRÀCTIQUES entre tots!

Si vols participar a la revista ho pots fer enviant-nos un comentari breu sobre un tema d'interès per a la comunitat educativa a la secció Bústia Oberta. També ens pots fer arribar algun escrit per algunes de les altres seccions de la revista. En totes les aportacions hi ha de constar el nom i cognom de l'autor i un telèfon de contacte. Entenem que com a revista d'escola els seus continguts han de ser respectuosos i constructius. Podeu fer-nos arribar les vostres aportacions a través de la bústia de l'AMPA o la següent adreça de correu electrònic: ampa2078@ampas.edu365.com

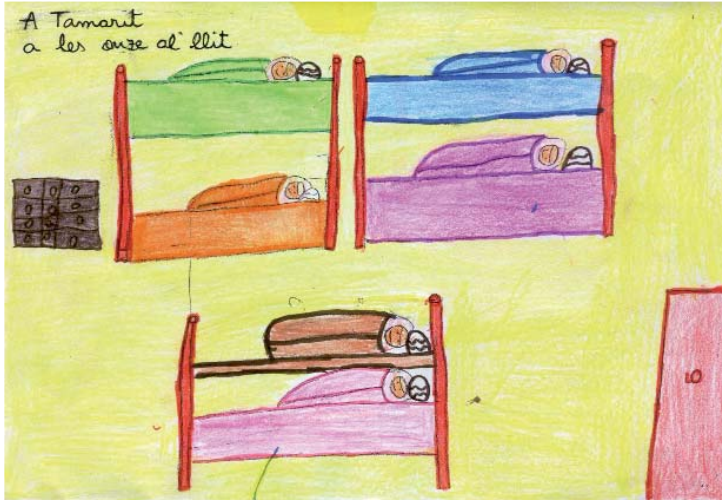
PARES EN PRÀCTIQUES

L'ACTIVITAT

Anem de colònies!!

Aquests darrers mesos, aprofitant el bon temps i que els dies són més llargs, tots els nens i nenes de l'escola han gaudit d'uns dies de colònies. Platja, muntanya, camp o ciutat... el Montseny, el Maresme, el Tarragonès o, fins i tot, Andalusia! Els nois i noies de la nostra escola han viscut uns dies fora del seu entorn familiar que, de ben segur, recordaran amb il·lusió.

és que no hem d'oblidar tot allò que tenen de bo aquestes sortides: aprendre a conviure amb els altres, conèixer entorns diferents de l'habitual, desenvolupar l'autonomia personal i els hàbits, estar en contacte amb la natura... Aquest és un recull de les vivències i records dels propis protagonistes de les colònies.

Els nens i les nenes de Parvulari:

- "Vam anar al Castell de Fluvià. Hi havia una torre i una piscina, però no ens vam poder banyar. Vàrem pujar a un carro i a un cavall molt fort que es deia BOBI."
- "Hem vist molts animals: pollets, porcs... i els porcs tenen potes. El porc senglar es diu PUMBA, el conill JOANET, la vaca CONXITA i l'ase PALOMINO."
- "Vàrem anar d'excursió i vam veure ànecs i oques".
- "Vam agafar els conillets amb les mans: eren molt suaus. El monitor, en Jordi, va agafar un conillet que es deia Blanquito per les orelles, i li va dir que ballés... i el Blanquito es va posar a ballar. I nosaltres, vinga a riure...!"
- "Per la nit vam agafar les llanternes i vam anar al castell".
- "Vam fer un joc de nit. Hi havia un follet que es deia Fluvi i feia una poció màgica. A la nit, quan estàvem dormint, jo roncava una mica."
- "Sabeu una cosa? Al Castell de Fluvià hi volien fer un centre comercial i nosaltres, molt valents, vàrem aconseguir que continuï com un castell, perquè... volem tornar-hi!!!"

I què ens volen dir els nens i nenes de **Cicle Inicial?**

- "A l'autocar vam cantar molt".
- "Vam buscar molts cargols que van sortir perquè va ploure la nit abans".
- "També vam anar a la platja i vam recollir petxines".
- "Vam fer un joc de nit que va ser molt GUA!!: havíem de descobrir el tresor del pirata Tim: que eren pirulettes!!!"
- "També ens vàrem fer els LLITS!!!"
- "Ens va agradar molt el partit de futbol amb les mestres!"
- "Fins i tot vàrem fer un marc de quadre amb dibuixets de mar i un taller en què havíem d'agafar un cogombre de mar".
- "Vam menjar molt bé i vam dormir molt còmodes a les lliteres!"

Els nois i noies del **Cicle Mitjà** ens ho diuen tot fent rodolí:

"Del mirador de Sant Joan mirava Torredembarra i una mosca em donava la tabarra"

"La planta del margalló està en perill d'extinció."

"A la llotja vam anar i la subhasta vam mirar".

"Un tresor vam trobar i caramels ens varen donar".

"Al riu Gaià vam anar i peixos vam veure saltar".

"A l'hora de dinar, ningú va rondinar."

"Fang i guix vam fer servir i fòssils ens van sortir."

"A Tamarit, a les onze al llit."

Les noies i els nois de 5è opinen que:

- "Les colònies van ser originals, divertides, mogudes i diferents".
- "Quan vàrem cantar, uns nois de Cantàbria ens varen fer fotografies i ens varen aplaudir com si fóssim ídols".

De les moltes opinions que ens han fet arribar els més grans de l'escola, volem destacar aquestes:

- "Llàstima que només hagin estat 5 dies; a mi se m'han passat molt ràpid!"
- "Els records dels llocs que hem visitat mai s'oblidaran. Ha estat una experiència molt maca d'un viatge amb els amics que, potser, no tornarem a veure."
- "Feia molta calor, estàvem a 43 graus però...ho vam poder superar. Ens ho vam passar molt bé." ■

Tots els nens i nenes de l'Escola

EL REPORTATGE

Se'n van els de sisè!

6è A: "Hem après a créixer junts"

Els nostres primers anys a l'escola van ser molt divertits. Alguns recordem com ens ajudaven els nois i noies de 6è, i ara som nosaltres els que ajudem!!! D'altres veïem l'edifici i el pati molt grans i ara tot ens sembla molt més petit. Ara, el "cole" està canviant molt: han arreglat el pati dels petits i aquell vell sorral on molts, de ben menuts, ens havíem fet mal més d'una vegada i on, alhora, hem gaudit de moltes estones, ja no és el mateix.

L'any vinent serà com començar P3 una altra vegada i tot i la il·lusió que ens fa començar la ESO, també sentim una certa tristesa.

Al llarg d'aquests nou anys d'escola, gairebé tota la nostra vida, hem après a llegir, a escriure i a estudiar, però, sobretot, hem après a créixer junts i a compartir, a diferenciar el que està bé del que no ho està, a respectar i a reflexionar abans d'actuar. També hem descobert les nostres afeccions i hem fet els nostres primers i millors amics, els quals, encara que ens separem, continuarem considerant els nostres primers i millors amics. Per totes aquestes coses, pensem que sempre guardarem l'escola en un racó del nostre cor.

Molts recordem amb emoció les festes i les celebracions tan esperades: el Concert de Nadal –que davant de tantes i tantes famílies ens feia posar una mica nerviosos-, la Rua de Carnestoltes, els Jocs Florals –que hem anat celebrant a les Cotxeres de Sants- o el Festival de Danses –per celebrar l'acabament de curs-, o també les nostres primeres colònies, que van resultar ser tota una experiència perquè alguns no havíem dormit mai fora de casa!. També totes aquelles sortides que ens han donat l'oportunitat de descobrir i conèixer altres llocs i alguns aspectes culturals que desconèixiem: òperes, museus, concerts...

Ara que això s'acaba, creiem que tot el que ens han ensenyat a l'escola ens servirà per tenir un molt bon futur!. Ara bé, també ens estem adonant que allò que desitjàvem tant, **fer-nos grans ben**

ràpid, se'ns està fent dur perquè significa deixar l'escola i deixar molts records i molts amics. És per això que ens agradaria tornar a començar.

I per acabar, volem agrair als mestres d'aquesta escola tot el que ens han ensenyat i als nostres pares i mares que l'hagin escollida per a nosaltres. ■

Els nois i les noies de 6è A

6è B: "Separar-nos ens fa molta tristesa"

Al' escola, gairebé tots hi vam arribar l'any 1997. Tots aquests anys hem après a conèixer entre els nostres companys. Ens agradaria no marxar mai d'aquesta escola, perquè és com una segona casa per a nosaltres, perquè ens han acollit a tots molt bé i hem conegut els nostres primers amics i amigues.

Tots aquests anys han estat magnífics; no ens penedim d'haver vingut a aquesta escola. Esperem que tothom que vingui després aprengui tantes coses com nosaltres, i a conèixer amb els companys i companyes.

Separar-nos ens fa molta tristesa, però també sabem que comença una nova etapa on coneixerem nova gent i viurem noves experiències.

Al llarg dels anys han vingut alumnes d'altres llocs del món, i així hem pogut conèixer altres cultures. Quan siguem grans, si alguna cosa guardarem al cor, serà el viatge a Andalusia. ■

Els nois i les noies de 6è B

Créixer

Créixer, créixer i ... ja heu arribat on tots esperàveu i esperàvem, a sisè, l'últim curs de l'escola.

Molts de vosaltres heu passat nou anys de la vostra jove vida a l'escola i en tot aquest temps segur que dins vostre guardeu bons records : de les estones de l'esbarjo, de les de classe, de l'hora de dinar. Recordareu també les persones : els amics i les amigues, les cuineres, els monitors i monitores, el i les conserges, els mestres i les mestres... totes aquelles persones que fan que cada dia l'escola funcioni per a vosaltres.

En tot aquest temps, nosaltres, els i les mestres, us hem ofert, any rera any, els nostres esforços per a que fóssiu unes bones persones, aprenguéssiu de la manera més fàcil tot allò que s'ha de saber, experimentéssiu amb tot allò que us portava a conèixer millor les coses...

Tots nosaltres també guardem bons records de vosaltres : els dels primers anys segur que recorden com alguns de vosaltres ploràveu els primers dies i com de mica en mica us vau fer vostra l'escola; com vau a aprendre a conèixer les lletres i a lligar-les de tal manera que podíeu llegir i també escriure; com molts de vosaltres us ho passàveu d'allò més bé jugant al pati o resolent de la manera més fàcil aquells problemes tan difícils, o uns altres la facilitat que sempre heu tingut per parlar davant de tothom o aquells i aquelles que sempre heu tingut la capacitat per posar pau quan us heu enfadat o discutit.

També recordarem a les vostres famílies, els vostres pares i mares, perquè juntament amb ells i elles ens hem dedicat a ajudar-vos a créixer, a intentar que cada dia fóssiu una mica millors.

I si vau començar l'escola plorant, de ben segur que també, l'acabareu de la mateixa manera, encara que quan un és petit plora perquè no es vol separar dels pares, i ara, si ploreu, serà perquè us costa dir adéu a l'escola. Però penseu que per tirar endavant sempre s'han de deixar coses enrera. ■

M^o Jesús Llop

"Ha valgut la pena"

Com a pares i mares, volem expressar mitjançant aquest escrit la nostra experiència viscuda a l'escola Pràctiques II.

Molts de nosaltres ja formàvem part d'aquesta gran família abans que els nostres fills/es de la Promoció 1997-2006 nasquessin, perquè havíem estat alumnes d'aquesta escola, encara que aleshores tenia un altre nom, era la Frai Ramon Pané!, o bé perquè els germans d'aquests nois i noies també eren alumnes del Pràctiques II. Altres pares van escollir-la per referències de familiars o amics, pel Departament d'Ensenyament, per raons de proximitat... Però el que sí que hem coincidit tots els que hem arribat a la fi d'aquesta etapa és que ha valgut la pena.

Amb la col.laboració de la Direcció, tot el professorat, l'AMPA i la resta de persones que hi han participat, hem vist com els nostres fills, any rera any, han adquirit molts coneixements, han après a respectar, a compartir, a estimar i a fer-se grans (és clar que nosaltres, com a pares, també hi hem aportat el nostre granet de sorra!).

Hem gaudit de totes les celebracions que s'han fet a l'escola: el Concert de Nadal, la Rua de Carnestoltes, els Jocs Florals, el Festival de Fi de Curs, sense oblidar els esdeveniments que ha organitzat l'AMPA. I volem animar tots els pares i mares de l'escola a fer el mateix que nosaltres hem fet: organitzar esdeveniments per al viatge de fi de curs. Ha estat una experiència excepcional; això sí, comptant sempre amb el vist-i-plau de la Direcció (no us posaran cap inconvenient).

Per a alguns de nosaltres, una etapa de molts anys ha arribat a la seva fi; per a altres, no n'han estat tants; a d'altres encara els queden uns quants anys per compartir amb l'escola... És clar que l'escola ha comès errades, però nosaltres, com a pares, també; i no ho oblidem: de les errades se n'aprèn.

Tan sols ens queda donar-vos les gràcies per haver-nos donat l'oportunitat de conèixer-vos i haver compartir aquest recorregut per l'escola. GRÀCIES PRÀCTIQUES III! ■

Pares i mares de 6è

Fotografia: J. Roca de Viñals / Fundació Fòrum Universal de les Cultures

EL REPORTATGE

“Els nostres fills tractaran els companys segons el que vegin que es fa a casa”

Al llarg d'aquest curs, el *bullying* o assetjament escolar ha estat, lamentablement, notícia a la nostra societat. A Fem Pràctiques vam voler preguntar a dos experts, la **Mercedes Olmo**, psicòloga, i en **Rafael Nicolás**, psiquiatre, com hem d'actuar tots plegats per ajudar els nostres fills i filles a tenir relacions sanes amb la gent que els envolta.

El primer que els va venir al cap va ser la frase d'una mestra amb molts anys d'experiència: “Amb l'estil de vida d'avui en dia, no deixem que els nostres nens tinguin infància”.

Per què? Què voleu dir?

Rafael- Els nens estan sobreestimats amb informació que no encaixa a la seva edat. La reben de totes bandes: televisió, internet, converses familiars de grans... En nom de voler compartir la vida amb els nostres fills com a col·legues, els fem créixer abans d'hora.

Mercedes- El fet que la dona s'hagi incorporat al món laboral i que les jornades de la parella siguin tan llargues tampoc hi ajuda gaire...

R.- Hem de pensar que el millor estímul per als nostres fills és la relació en sí, és a dir que no sols és important la qualitat, sinó també la quantitat de temps que passem amb ells, i si no ho fem, ells d'una manera o altra ens reclamaran aquesta presència. El fet d'estar tots junts, com a família, dóna seguretat als nostres fills. I ens hem de mostrar receptius, amb ganes de conèixer el nostre fill, amb interès.

Però com ens hem de relacionar? Dèieu que els tractem com a col·legues.

R.- Primer hem de reconèixer els nostres fills com a persones independents, no són una projecció de nosaltres, hem d'interioritzar la seva independència i respectar-la. Ells han de sentir que la seva persona és reconeguda, entesa i respectada, i això els dóna seguretat i autestima. Ara bé, no hem d'oblidar que els nostres fills no són perfectes ni els n'hem de fer, de perfectes.

M.- Que entenguem la seva actitud davant qualsevol acció no vol dir que estiguem d'acord amb el que fan. I això, ells ho han de respectar i entendre.

R.- Tampoc no els hem de demanar l'opinió ni el seu permís per segons quines coses. Nosaltres tenim els nostres límits i els hem de deixar ben clars i fer-los respectar.

M.- Hem de crear unes normes de convivència i recordar que no hi ha cap llibre

d'instruccions per als nens, i menys mal! perquè no hi ha dues persones iguals i, per tant, les instruccions per a un no funcionarien en l'altre.

I els nens i nenes com estableixen les relacions amb els companys?

M.- Els nens estableixen relacions segons el primer model que coneixen, i aquest és l'entorn familiar. Les relacions que vivim al si de la família són els fonaments de com ens relacionarem després amb la gent que anirem incorporant a la nostra vida; els nostres fills tractaran els companys d'una manera o altra segons com hàgim resolt a casa els problemes o de com visquem les alegries i les penes. I el que és important és que tot això s'ha de practicar; vull dir, més que explicar-li com ha de resoldre els problemes amb els amics hem d'ensenyar-li aplicant aquests criteris en els petits conflictes que tinguem a casa; perquè transmetre [valors] significa permanència.

R.- Que tinguin bones relacions amb els amics no significa que no hi hagi conflictes, sinó que quan aquests apareixen es poden pensar, parlar, afrontar...i això és la base d'una relació sana.

M.- A vegades apareixen relacions dolentes,

com quan hi ha nens abusadors. En realitat són nens insegurs; sovint, si busques més endins seu hi trobes carències emocionals. Ells mateixos no senten el seu valor com a persona, i per tant l'imposen sotmetent l'altre.

M.- Quan sorgeix un problema, hem de confiar en ells per entendre què ha passat, sense jutjar ni prejutjar. A vegades no sempre podrem actuar de manera immediata, sinó que haurem d'esperar, escoltar altres persones i opinions. I això demana sensibilitat i empatia.

R.- Avui en dia els nens són molt impulsius, tot ha d'ésser immediat, i això fa que disminueixi la tolerància i augmenti la frustració, la violència i l'agressivitat. Per això és important posar límits: és a dir, poder acceptar un no. I que quedi ben clar que aquests límits no han de significar cap frustració!. El que sí que convé, potser, és anar-los posant progressivament, a mesura que els nens i nenes es van fer grans. ■

Teresa Pastor

L'AMPA INFORMA

Molta feina a fer

Molta feina. Això és el que ens espera el curs vinent a tots els pares i mares que participem a l'AMPA amb la voluntat, com dèiem en el primer número de Fem Pràctiques, d'ajudar a fer d'aquesta escola un centre de qualitat i acollidor.

Enguany hem engegat un procés de treball en comissions que ens ha ajudat a repartir esforços en aquelles feines que creiem importants per a l'escola. Amb aquest esperit, per al curs 2006-2007,

- L'AMPA s'ha compromès, dins la comissió de llibres de segona mà, a assumir la gestió de les quotes familiars al **projecte TEXTOT** de reutilització de llibres de text, per al qual la direcció de l'escola ha obtingut una subvenció;
- Mantindrem la supervisió de la qualitat i la professionalitat de les **activitats extraescolars**, que a partir del setembre estaran coordinades per una entitat municipal sense ànim de lucre, l'Associació Esportiva l'Eixample, amb la qual celebrarem reunions mensuals;
- Volem continuar oferint als nens i nenes activitats lúdiques comunes en dates assenyalades, com la **Festa de la Primavera o Sant Jordi**;

EL CONSELL ESCOLAR INFORMA

Assumir les directrius marcades pel Pacte Nacional per a l'Educació ha estat l'eix principal de les reunions que el Consell Escolar ha mantingut aquest darrer trimestre del curs, amb tres àmbits de treball destacats: el **Projecte Textot**, el **Projecte Puntedu** i la implementació de la **sisena hora**.

- La Generalitat ha aprovat la proposta de la nostra escola per sumar-nos al Projecte Textot de reutilització de llibres de text des de P-5 a 6è. Amb la subvenció atorgada i una petita quota de les famílies, el centre comprarà a les editorials els llibres d'unes assignatures determinades, que quedaran per al fons de l'escola i amb els quals podran estudiar, any rera any, els nens i nenes que facin aquell curs. Aquest projecte suposarà un estalvi econòmic important per a les famílies.
- El nou horari escolar aprovat en virtut de la implementació de la sisena hora és de 8:30 a 13:00 i de 15:00 a 16:30 per a l'educació primària i es manté el de 9:00 a 12:00 i de 15:00 a 16:30 per al cycle infantil. La mesura s'aplicarà durant el proper curs de manera experimental i el Consell Escolar en farà un seguiment acurat per tal de poder decidir si continuarà en l'exercici 2007-2008. Aquesta hora lectiva de més suposarà un increment de 4 mestres a la plantilla del centre, i la direcció ha sol·licitat que siguin per a les especialitats següents: una per a educació infantil, una per a anglès i dues per a primària. El Consell encara no té informació de la subvenció que pertocarà al Pràctiques 2 per afrontar l'hora de guarderia a què podran acollir-se els pares amb fills a infantil que tinguin germans a primària.
- Igualment, som a l'espera de saber si la Conselleria d'Educació ha aprovat la nostra participació al *Projecte Puntedu, una finestra al*

- Volem consolidar la tasca de control iniciada enguany en temes que ens afecten a tots, com la **seguretat vial** a les rodalies de l'escola (comissió de trànsit) o el bon funcionament del servei de **menjador** (comissió de menjador);
- La comissió de pares de 6è continuarà treballant per organitzar activitats per recollir diners per al viatge de fi de curs;
- Volem mantenir aquest projecte de **revista** que teniu a les mans;
- I per si fos poc, al setembre ens espera una **pintada del pati gran** que Déu n'hi do!!!.

Per fer tot això i més (pagament de les agendes escolars de tots els nens i nenes, aportació al sopar de fi de curs de sisè, etc), l'AMPA disposarà d'una provisió de fons provinents de les quotes de subscripció dels seus socis (20€ anuals). Però el que de veritat necessita l'AMPA és les vostres ganes de participar. L'inici del proper curs escolar marcarà l'obertura d'un procés electoral per a renovació de la Junta directiva, al qual esteu tots convidats a sumar-vos-hi i prendre'n part activa. Us hi esperem. Bon estiu! ■

món, un programa innovador que té per objectiu millorar la competència lectora dels alumnes, ajudar-los a buscar informació a través de les noves tecnologies de la informació i fomentar l'ús experimental de les llengües estrangeres. En cas positiu, disposaríem d'un reforç de personal i una subvenció per millorar la biblioteca i crear una mediateca. ■

Altres mesures del Pacte Nacional per a l'Educació

- **Obertura dels centres els mesos de setembre i juny.** Els centres que ho vulguin podran obrir tot el mes de setembre, els darrers dies de juny i, si cal, també al juliol. Les activitats lúdico-educatives que s'oferiran seran de copagament entre les famílies i els ajuntaments.
- **Convenis per a activitats extraescolars** que podran estar obertes a la població infantil i juvenil de l'entorn del centre escolar.
- **Ajuts a les AMPA.** El Govern impulsarà el reconeixement de les Associacions de Mares i Pares d'Alumnes (AMPA) com a associacions d'utilitat pública i promourà mesures fiscals i de suport a la seva tasca.
- **Ajuts per a l'acolliment matinal.** S'incrementarà la quantitat aportada i el nombre de centres beneficiaris.
- **Beques de menjador.** Increment d'un 50% respecte del 2005 i creixement sostingut fins al 2009.

L'AMPA INFORMA

Comiat de la presidenta

Tot arriba en aquesta vida, i a l'Ampa de l'escola li ha arribat l'hora d'un canvi en la Presidència.

Han estat 5 anys com a Presidenta i 6 anys treballant per als nens, escola i famílies, intentant fer la meva tasca tan bé com he sabut.

En aquest 6 anys he viscut diferents fases. Un procés de transició amb l'Ampa que marxava quan jo m'incorporava. M'he sentit molt a gust treballant amb la nova Ampa que es va crear, un grup de mares que sense coneixe'ns vam saber acoblar els tarannàs completament diferents amb l'únic objectiu de fer la feina ben feta.

I ara marxo després d'haver viscut un altre procés de transició.

Tinc el convenciment d'haver actuat amb honestedat, prioritant allò que he cregut adient en cada situació, tot i que potser algunes vegades l'opció no hagi agradat a tothom.

Com ja sabeu a partir del proper curs, una entitat coordinarà les activitats extraescolars de l'Ampa i estic convençuda que tot anirà de meravella. La bona predisposició dels pares voluntaris actuals i de segur els nous que vindran, farà que no hi hagi cap devallada que afecti el bon funcionament de l'Ampa.

A principi de curs es procedirà a escollir un nou President/a per a la nostra Associació.

Ha estat un plaer fer tota aquesta tasca. He après molt i sobretot, m'he enriquit com a persona. Un petó i bones vacances. ■

Gemma Masó Casas

Èxits sobre rodes

El dia 5 de març es va celebrar al Poliesportiu de la Maquinista el Pas de Nivell dels nens i nenes que fan patinatge artístic a l'escola. El resultat va ser fantàstic degut al gran esforç dels participants i al gran treball realitzat per la Laura i la Mariona. Tots i totes van passar de nivell, i no només això, sinó que vam aconseguir primers, segons i tercers premis en totes les categories. FELICITATS A TOTS! ■

Marta Dubé

Campions de Barcelona !!!

El dissabte 10 de juny l'equip Benjamí (4rt curs) de fútbol sala es proclamà campió de Barcelona al derrotar en la final del Consell de l'Esport Escolar de Barcelona al Teresianes de Gràcia per 2 gols a 1.

L'equip Benjamí es va classificar per a les fases pel títol després de quedar segon del seu grup i ser el millor segon dels 15 grups de la competició. En vuitens de final va derrotar al AE Ciutat Vella per 8 a 0. A quarts es va disputar un emocionant partit contra l'Eixample Carlit, a qui es va derrotar a la tanda de penals (2 – 0) després d'empatar a 1 durant el partit. A semifinals es va batre al Mares Concepcionistes per 2–1.

La final es va disputar al pabelló de La Mar Bella. Després d'uns minuts de tanteig i de nervis, Jefferson Mayorga va aprofitar un contraatac per fer el 1-0 en el minut 8 del primer quart. En el segon quart el Pràctiques2 va fer mèrits per marcar un parell de gols més però els pals de la porteria i el porter del Teresianes ho van evitar. Al minut 5 del tercer quart Albert Villanueva, en una jugada combinada de tot l'equip, va fer el 2-0. A partir d'aquell moment el Teresianes es va llançar sobre la nostra porteria, però el Pràctiques 2, amb una gran defensa i un treball perfecte de conjunt, va defensar l'aventatge i sortia amb perillositat al contraatac.

Quedant 30 segons per al final Teresianes va marcar el seu gol. El Pràctiques2 va demanar un temps mort per tranquilitzar el partit i en la represa es va mantenir la possessió de la pilota fins al final.

Els campions són: Martí Giner i Dani Abad (porters), Victor Costa, Andreu Ortega, Aleix Domenech, Albert Esteban i Arnau Hervaz (tanques i ales-tanques), Albert Villanueva, Jefferson Mayorga, Christopher Reyes i Dani Aguilera (ala-pivots i pivots), tots ells entrenats per Gemma Pinto (1era entrenadora) i Montserrat Rigual (2ª entrenadora) i Jordi Pomerol com a delegat. Aquest equip ha aconseguit un fet històric ja que mai un equip classificat com a segon havia assolit el títol de campió de Barcelona.

A més a més l'afició del Pràctiques2 ha estat premiada amb el premi "Compta fins a tres" que otorga el C.E.E.B. a l'afició amb el comportament més esportiu de la categoria. FELICITATS CAMPIONS!! ■

Jordi Pomerol

VULL DIR LA MEVA...

El futbol dels nostres fills (reflexions d'un pare amoïnat)

Som un grupet de pares de nens de 1er als quals ens uneixen unes circumstàncies i una passió comunes. Si, ho sento... ens agrada el futbol. Però això no és el pitjor, tenim uns fills que segurament superen aquesta passió nostra. De ben segur nosaltres som els primers culpables de la seva (diguem-ho obertament) obsessió actual pel futbol. El que jo no imaginava és que tot això arribaria a distorsionar-se de la manera que ho ha fet.

Avui quan observem com juguen a futbol els nostres fills temem que els aportin més negatius que positius, ja que són tantes les ganes de jugar, de guanyar, de fer gols JO, d'estar en l'equip més "guai" etc., que tot plegat els incapacita per posar el joc en pràctica i els aboca a un col·lapse constant del qual no en saben sortir. De vegades, malgrat tot això, i en el millor dels casos, aconsegueixen jugar una miqueeta. El que passa és que aquesta miqueta, finalment, resta molt lluny de ser divertida, i ja no dir civilitzada.

En el futbol, com en qualsevol altre esport de contacte, hi juguen factors com **l'agressivitat, la competitivitat, la fortalesa física i la mental**. Factors que, mal entesos, poden derivar en enfrontaments o, pitjor encara, violència. Estic segur que tots estarem d'acord que, en una etapa tan crucial de l'aprenentatge com és la que travessen els nostres fills, cal tenir especial cura de com ensenyem a "conduir" i aplicar aquesta mena de valors. Tanmateix són valors que, ben entesos, resulten molt bons i profitosos per jugar al futbol. Fins i tot es podria argumentar la seva eficàcia per afrontar situacions de la vida actual. Però això és un altre tema...

Per jugar bé al futbol també cal aplicar altres valors com el **joc en equip** (repartir i assumir les distintes funcions, saber col·laborar i relacionar-se amb els companys), **l'esperit de sacrifici**, el **benefici del col·lectiu** per sobre de l'individual, la capacitat per **respectar les normes** d'un joc. Valors molt més educatius per si mateixos, sense aquella "doble cara", que no precisin de cap tipus de "conducció" adulta. Només caldria anar prenent consciència de la seva bondat per, a poc a poc, ser capaços d'assumir-los i aplicar-los. Em fa l'efecte que per a nens de la seva edat (i segurament pels més grans també) això ja seria tot un èxit.

També és necessari transmetre el **respecte pel rival** com a base fonamental dels nostres principis, més si cal en esports de contacte. Això passa per redefinir l'objectiu final d'un partit. Evidentment que s'han de tenir ganes de **guanyar** i que cal perseguir la victòria si no es vol entrar en un joc absurd i ple de despropòsits, però aquest objectiu s'ha de saber posar en la seva justa mesura per tal de no eclipsar l'objectiu primordial que perseguim: **passar una bona estona tots plegats**. Caldria fer-los entendre que no es tracta tant de guanyar com de **fer exercici, aprendre i passar-ho bé...** fins i tot comptant amb l'equip contrari.

Per tot plegat, nosaltres (aquells pares de qui us parlava al principi) fa temps que tenim ganes d'organitzar "partidillos" al pati de l'escola. Aprofitar aquest espai en dies que no estigui ocupat per cap altra activitat, per poder jugar a futbol pares i fills, tots junts. Amb ganes de passar-ho bé i de passada, mirar de transmetre als nostres fills tots aquests valors de què us parlava. Potser aquesta seria una bona manera de treure'ls el mal rotllo que porten i aprendre a "desfogar-se" sabent "canalitzar" adequadament les energies. Aquesta proposta, per suposat, està oberta a tots els pares/mares/fills/filles de l'escola i subjecta a la disponibilitat i permís d'us del pati per part de la direcció del centre. Què us sembla?

Barcelona, 11 de Març de 2006 ■

Pep O'Callaghan

Poema para mi 'avi'

igual que una pompa de jabón
que se alza majestuosa, libre
y decidida en el aire,
así eres tú.

De pronto,
un enorme ave se acerca.
Ella no lo ve
pero sus compañeras sí.
No le dicen nada para que no se asuste,
porque saben que no podrá hacer nada
y sería aun peor.
Piden ayuda,
hacen lo que pueden,
pero no es suficiente.
Finalmente el ave la alcanza
y la toca.

Está perdida,
no podrá hacer nada.
Se cae en el vacío,
sin esperanza de poder volver a
alzarse.
¡Oh, 'avi'!
Si supieras en cuanto te pareces
a esa pompa.

De tu querida nieta que siempre te querrá y
nunca te olvidará. ■

Mar

EL RACÓ DE LA CUINA RUTES EN FAMÍLIA

Galetes de civada de Finlàndia (*Kauralastut*)

Ingredients:

- 200 gr. de mantega
- 3 dl. de sucre
- 6 dl. de civada en floquets
- 3 cullerades soperes de farina de blat
- 2 cullerades de postre de llevat Royal
- 2 ous

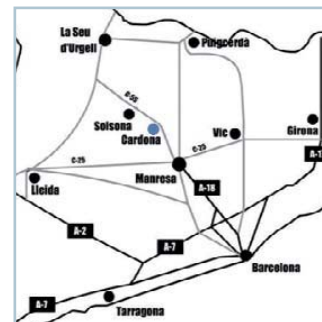
1. Fondre la mantega al foc i afegir-hi el sucre. Barrejar la civada, la farina i el llevat a banda i després afegir-ho a la mantega i el sucre. Afegir els ous i continuar barrejant. Deixar que la massa descansi uns 10 minuts.
2. Posar paper vegetal per cuinar en una safata del forn. Fer boles de massa i posar-les damunt el paper, prou separades perquè creixeran. Aixafar-les amb els dits mateix o amb una cullera.
3. Coure-les al forn a un 200°, fins que es comencin a torrar (uns 15 minuts). Treure-les quan estiguin d'un color marró claret.
4. Deixar-les refredar. Acostumen a sortir bastant grosses, així que també es poden trencar en trossets petits.
5. Guardar en un pot hermètic.
 - Amb aquestes mesures es poden fer unes 36 galetes grosses.
 - Els flocs de civada ('avena' en castellà) es poden comprar a les cases de dietètica o a grans supermercats. ■

Meritzell Lucini

La Muntanya de Sal

El propòsit és baixar sota terra. A Cardona hi ha el Parc Cultural de la Muntanya de Sal: entreu dins la mina i podreu tastar les parets amb tres tipus de sal. Durant els mesos de juliol i agost fan visites nocturnes!. (Informació: Tel. 938.692.475 o a www.salcardona.com). A Cardona podreu visitar també l'imponent castell medieval (construït per Guifré el Pilós) i gaudir del mercat els diumenges al matí.

Per arribar-hi: en cotxe, per l'Autopista C58 (A-18, Terrassa-Manresa, sortida 132), després la NII fins a Manresa i per últim la C55 fins a Cardona. ■

EL BARRI

Els Petits Diables

Sabíeu que a Sants hi ha una colla de banyetes vermells i entremaliats? Són els Guspises, nois i noies de 4 a 18 anys, germans petits dels Diables de Sants, disposats a fer petar el foc a totes les festes que calgui. Els Guspises tenen una cap de colla, els diables petits (nens i nenes), els diables grans (membres adults del grup, que normalment són els pares i mares dels infants) i els tabalers.

Una colla de diables infantils no és cosa de broma. El seu funcionament està regit per un codi deontològic amb unes normes força clares. Cadascú dels membres del grup té una tasca assignada durant tot el recorregut de la cercavila, el correfoc o la carretillada i sap el que es pot fer i el que no, ja que el foc tractat amb imprudència és perillós.

Els infants-diables són l'ànima de la festa: carregats amb les seves maces i amb els seus vestits banyuts característics ballen al ritme del toc de foc interpretat pels tabalers.

Com que els nens i nenes no poden tocar la pirotècnia amb les mans, normalment són els pares els qui omplen les maces dels infants, les encenen, vigilen el recorregut, descarreguen les maces i transporten la pirotècnia en saques o en el carro que, degudament habilitat i pintat amb els símbols

identificatius propis, tenen totes les colles. En un correfoc no només s'ho passa bé aquell que peta sinó també qui acompanya durant tot el recorregut als petits diables. El ritme ensordidor dels tabals, el fum i el so dels trons i focs d'artifici inciten al públic a ballar sota la pluja d'espurnes. La força del foc arriba a tothom, tant és així que quan acaba el correfoc sempre estàs desitjant que arribi el proper. Teniu-ho present: pertànyer a una colla de diables enganxa!

Guspises de Sants
C Olzinelles, 30
Tlf.: 626551569 ■

CONNECT@'T

En aquesta edició de Fem Pràctiques us volem recomanar dues pàgines web de jocs i entreteniments. La primera, www.poisson rouge.com, està adreçada als més petits i la segona, www.ferry-halim.com/orisinal als nois i noies dels últims cursos de Primària.

Esperem que passeu una bona estona amb les activitats que us proposem! ■

L'Adrià recomana...

La colla dels deu.
Joaquim Carbó.
Ed. La Galera

La colla dels deu és un dels últims llibres que he llegit. És un dels llibres d'en **Joaquim Carbó**. Les il·lustracions són de l'isidre Monés.

Aquest llibre m'ha agradat molt perquè és molt divertit i el recomano a tots aquells nens i nenes que els agraden els llibres de misteri, d'intriga i d'aventures.

La història és la següent: En Miquei, en Pàmpols, en Cuquis, l' Eriçó...són uns nois eixerits i bons companys que s'ho passen molt bé junts. Vet aquí que comença el

cur i tenen un company, en Frederic Llovet, un noi arrogant, conflictiu i misteriós que els porta més d'un maldecap.

Després de les primeres topades, sorgeix l'amistat. Es fan amics i comencen una perillosa recerca detectivesca per deslliurar el nou amic de l'angoixa i de la injustícia. ■

Adrià Martínez
(5è A)

LLETRES

Sabíeu que a l'escola s'hi parlen totes aquestes llengües?

El meu nom és (em dic...)

castellà	<i>Mi nombre es... (me llamo...)</i>
anglès	<i>My name is...</i>
urdú (Pakistan)	<i>Mera nam...hai.</i>
xinès (mandari)	<i>Wo jiao... / Wo shi...</i>
àrab	<i>Ismi... (si ets un noi) 'Inti... (si ets una noia)</i>
rus	<i>Menya zavut...</i>
basc	<i>Nire izena...da.</i>
portuguès	<i>Meu nome é... (Chamo-me...)</i>
polonès	<i>Nazywam sie...</i>
finès	<i>Minun nimeni on...</i>
francès	<i>Je m'appelle...</i>
italià	<i>Mi chiamo...</i>
hongarès	<i>...nak hívnak.</i>
armeni	<i>Im anunn...e.</i>
punjabi (Índia)	<i>Mayra naan... hai.</i>
romanès	<i>Ma numesc...</i>
alemany	<i>Mein Name ist...</i>

...I NÚMEROS

1. Es tracta de resoldre aquesta suma, on a cada lletra li correspon una xifra de l'1 al 9. Cal tenir en compte que a lletres diferents corresponen xifres diferents i a lletres iguals, mateixa xifra.

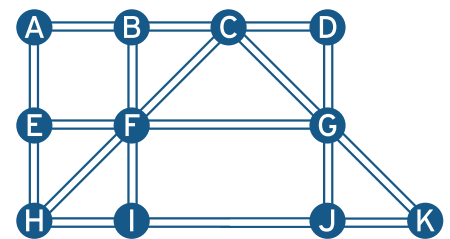
$$\begin{array}{r}
 C \quad I \quad N \quad C \\
 + \quad S \quad I \quad S \\
 \hline
 O \quad N \quad Z \quad E
 \end{array}$$

Solucions:

$$\begin{array}{r}
 5 \quad 7 \quad 1 \quad 5 \\
 + \quad 4 \quad 7 \quad 4 \\
 \hline
 6 \quad 2 \quad 1 \quad 6
 \end{array}
 \qquad
 \begin{array}{r}
 6 \quad 1 \quad 8 \quad 9 \\
 + \quad 4 \quad 7 \quad 4 \\
 \hline
 7 \quad 1 \quad 4 \quad 5
 \end{array}$$

1. Aquí tenim dues possibilitats:

2. L'alcalde d'una ciutat només disposa de tres guàrdies per vigilar un barri el mapa del qual us reproduïm. Ha de procurar que tots els carrers quedin vigilats sota l'atenta mirada dels guàrdies, que no es podran moure del seu lloc. On els ha de col·locar?

2. Els ha de col·locar a les cruïlles B, G i H.

"Fem més coses que obrir i tancar la porta"

La **Susana Arrastia**, l'**Anna Fernández** i la **Mª Lluïsa Espinosa** reclamen amb orgull la seva feina, segurament poc lluida, però important pel funcionament intern de l'escola. Avui la M^aLluïsa ja no treballa al Pràctiques 2; des d'aquí li desitgem bona sort!

Què us va dur a ser conserges d'escola?

Ana- Va ser la casualitat: estava a l'atur, vaig saber que es feien unes proves, m'hi vaig presentar i les vaig superar.

M^aLluïsa- També és el que em va passar a mi, després d'haver treballat tota la vida d'administrativa en una empresa...

Susana- Doncs jo igual. Em va seduir aquesta feina perquè havia estudiat turisme i m'agradava tractar amb gent.

I com veieu, ara, aquesta nova feina?

M^aLI.- Ha estat un canvi radical, imagina. No només perquè passes d'estar tot el dia tancada en una oficina a viure envoltada de nens, sinó sobretot perquè quan et penses que ja ets gran i tens la vida encarrilada, de cop has de començar de nou... Quan vaig començar no tenia ni idea de què m'esperava, però ara m'encanta!

A.- A mi m'ha canviat la vida. Aquesta feina m'ha ajudat a conèixer-me com a persona, a descobrir coses de mi mateixa que no sabia, com ara que sóc creativa! No saps com millora l'autoestima, això. I a sobre em diverteixo! Aquest any, per exemple, he anat de colònies amb els alumnes de 3r i 4rt i m'ho he passat francament molt bé.

Quina habilitat s'ha de tenir?

S.- Jo diria que empatia, sentit de la responsabilitat, un caràcter extrovertit, saber donar confiança a la gent i, sobretot, ser agradable en el tracte, perquè la primera cara [que les famílies veuen] de l'escola és la nostra.

A.- Cal molta mà esquerra, sens dubte. Mà esquerra amb els nens, perquè per una banda els has de transmetre la sensació

que estan protegits, que poden acudir a tu quan ho necessiten, però per l'altra els has de deixar clar que no ens deixem prendre el pèl i que també renyem, si cal. I mà esquerra amb els pares...

Per què?

S.- Perquè depèn de com els tractem, sortiran més o menys conformes amb les normes de l'escola, tan senzill com això. Cal treure ferro a les coses, donar-los la importància justa, i alhora mirar de resoldre els problemes. Normalment se'ns fa cas, però sempre hi ha petits problemes.

A.- Les normes hi són pel bon funcionament de l'escola i no ens les hem inventades pas nosaltres. Nosaltres només procurem que tothom les compleixi i respecti, perquè si no això seria un caos. És fàcil d'entendre, oi?

Quina és la norma que costa més d'aplicar?

S.- La de l'entrada a l'escola. Quan funcionaven les dues portes del carrer Guitard, a la del pati dels grans teníem problemes perquè hi havia pares que volien baixar, quan això només està permès per als que tenen fills al preescolar. Ho havíem de recordar cada dia. Per això és tan important dir bé les coses, perquè a sobre no es pensin que aquella prohibició té l'has treta tu de la màniga...

A.- A vegades et sents impotent... Recordo el dia de Carnestoltes; no vaig poder impedir que tot de pares entressin al pati a fer fotos als nens, quan la norma que s'havia adoptat era que s'esperessin a que la rua sortís al carrer.

Creieu que les famílies us veuen com a part de la comunitat educativa?

A.- Els nens sí, sens dubte. Ho notes –i te n'orgulleixes– quan venen a buscar-te i et fan confiança perquè tenen un problema, o es troben malament...

M^aLI.- Però també hi ha gent que es pensa que som l'últim mico de l'escola.

S.- Ens veuen com a porteres i donen per fet que estem al cas de tots els rumors i xafarderies que circulen. I no som porteres, som conserges! Nosaltres no som aquí per fer circular xafarderies...

A.- Jo crec que potser és perquè no tenen una imatge massa clara de la feina que fem i com n'és d'important per a l'escola.

Expliqueu-ho, doncs. Què feu, al llarg del dia?

A.- Fem moltes més coses que obrir i tancar les portes! Sobretot vetllem pel bon funcionament intern de l'escola amb feines que potser llueixen poc però que són molt importants. Per exemple: fem les comandes de fotocòpies que demanen els mestres, distribuïm i entreguem els comunicats de l'equip directiu i professorat, complim encàrrecs burocràtics davant el Departament d'Ensenyament, quan hi ha alguna cosa espatllada som nosaltres les que busquem un tècnic que les arregli, atenem les trucades generals a l'escola, a vegades també venem tiquets de menjador, ajudem a engalanar l'escola quan hi ha festes, atenem els nens que es troben malalts fins que els venen a buscar...

M^aLI.- A mi quan em pregunten per la meua feina m'agrada dir que sóc, no sé com es diu en català, com una *ama de llaves* de l'escola, la persona que procura que tot sigui al seu lloc i tot rutlli.

Segur que teniu alguna anècdota, d'aquelles per no oblidar...

S.- Fa dos anys va haver-hi un casament.

Com?

S.- Sí, del Marc i la Marina, ell feia quart i ella cinquè. Es van casar al migdia, sota el porxo. N'hi havia un que feia d'oficiant i ell, en Marc, anava vestit de cow-boy. Em van convidar a la cerimònia perquè els havia ajudat a fer les invitacions de casament... I si no recordo malament, l'endemà se n'anaven amb la classe d'excursió al Tibidabo i ells deien que era el seu viatge de noces! ■